

Kristine Nergaard

Organisasjonsgrader, tariffavtaledekning og arbeidskonflikter 2025

Organisasjonsgrader, tariffavtaledekning og arbeidskonflikter 2025

Notatet presenterer de mest sentrale tallene for organisasjonsgrader og medlemstall på arbeidstaker- og arbeidsgiversiden, tariffavtaledekningen og omfanget av arbeidskonflikter. Notatet gir tall per 2025 og over tid. Flere analyser og diskusjon av data og metode for våre beregninger finnes i [Organisasjonsgrader, tariffavtaledekning og arbeidskonflikter 2023 og 2024](#) (Fafo-notat 2025:15).

Organisasjonsgrader, tariffavtaledekning og arbeidskonflikter 2025

I dette notatet presenterer vi de mest sentrale tallene for organisasjonsgrader og medlemstall på arbeidstaker- og arbeidsgiversiden, tariffavtaledekningen og omfanget av arbeidskonflikter. Tallene er så langt det lar seg gjøre oppdatert til og med 2025. Notatet inngår i rapporteringen fra prosjektet Det kollektive arbeidslivet, som er finansiert av Arbeids- og inkluderingsdepartementet.¹

Flere analyser og diskusjon av data og metode for våre beregninger finnes i [Organisasjonsgrader, tariffavtaledekning og arbeidskonflikter 2023 og 2024](#) (Fafo-notat 2025:15). Refereres til som Nergaard (2025).

Se også temasiden [Organisering og tariffavtaler](#) for flere publikasjoner.

Arbeidstakersidens organisasjonsgrad

Antall organiserte arbeidstakere beregnes med utgangspunkt i tall fra hovedorganisasjonene og Statistisk sentralbyrå (SSB). I 2025 hadde arbeidstakerorganisasjonene 2 129 238 medlemmer i alt, hvorav 1 445 681 var yrkesaktive lønnstakere. I våre analyser av medlemsutvikling og organisasjonstall benytter vi tall for yrkesaktive lønnstakere. Dette betyr at vi ser bort fra næringsdrivende og personer som ikke er yrkesaktive (studentmedlemmer, pensjonistmedlemmer med mer). Antall organiserte lønnstakere økte med drøye 15 000 fra 2024 til 2025. De siste ti årene har arbeidstakerorganisasjonene fått 225 000 flere lønnstakere som medlemmer.

Tabell 1. Samlet medlemstall og yrkesaktive medlemmer (lønnstakere) etter hovedorganisasjon, 2001–2025, utvalgte år. Tall per 31.12.25.

	Samlet	LO	YS	Unio	Akademikerne	Frittstående
Medlemmer i alt						
2001	1 481 271	796 272	197 458	215 000	122 086	150 455
2005	1 517 442	822 629	201 713	261 583	125 937	105 910
2010	1 658 786	871 360	217 457	295 621	154 313	120 035
2015	1 793 021	913 732	215 878	339 812	193 536	130 063
2020	1 941 068	970 054	228 824	380 803	231 000	132 717
2021	1 972 868	978 338	230 348	388 220	243 293	134 999
2022	2 019 596	992 763	235 649	396 330	255 006	139 848
2023	2 061 332	1 007 451	243 317	398 201	265 424	146 939
2024	2 111 913	1 026 701	250 054	400 992	278 668	155 498
2025	2 129 238	1 036 287	217 328	401 755	278 668	195 200

¹ Takk til Kristin Alsos for kvalitetssikring, og til Mira Refseth Langeland for korrektur og ferdigstilling av notatet.

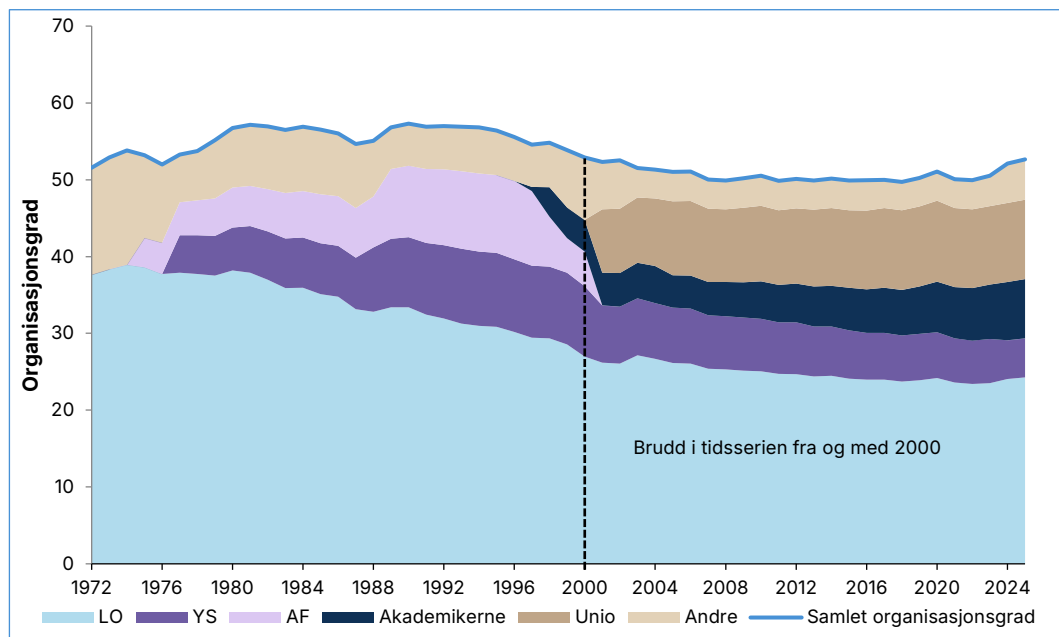
	Samlet	LO	YS	Unio	Akademikerne	Frittstående
Yrkesaktive medlemmer						
2001	1 090 012	552 148	157 434	174 200	89 230	117 000
2005	1 080 183	553 088	152 349	203 368	89 378	82 000
2010	1 166 145	578 363	158 263	227 203	112 316	90 000
2015	1 222 014	590 942	154 020	247 672	135 380	94 000
2020	1 299 152	615 004	152 336	268 623	166 689	96 500
2021	1 324 784	624 734	152 087	272 252	176 211	99 500
2022	1 356 976	636 455	153 042	277 789	186 690	103 000
2023	1 386 798	645 319	158 022	280 485	194 572	108 400
2024	1 430 183	660 791	137 660	282 630	208 634	140 468
2025	1 445 681	666 384	139 881	284 150	211 416	143 850

Note: Vi har estimert tall for enkelte frittstående organisasjoner som ikke har levert tall til SSB. Totaltall for Akademikerne i 2025 er revidert og avviker noe fra SSBs oversikt.

Organisasjonsgraden på arbeidstakersiden beregnes som antall organiserte lønnstakere som andel av alle lønnstakere. Som mål på lønnstakere i alt, det vil si antall personer det er mulig å organisere, benytter vi tall fra SSBs arbeidskraftundersøkelser (AKU) over gjennomsnittlig antall lønnstakere per år.

Den norske organisasjonsgraden for 2025 var 52,6 prosent. Det er en økning på 0,5 prosentpoeng fra 2024, og er den høyeste organisasjonsgraden vi har beregnet siden tusenårsskiftet (tabell 2). Figur 1 viser at den norske organisasjonsgraden har vært noenlunde stabil de siste 25 årene, etter et fall på 1990-tallet. Figuren viser også betydelige forskyvninger i medlemsandeler mellom hovedorganisasjonene. LO organiserer en mindre andel av lønnstakerne nå enn tidligere. Også forskyvningen fra LO til de andre hovedorganisasjonene var sterkere på 1990-tallet enn de senere årene.

Figur 1. Organisasjonsgraden i Norge etter hovedorganisasjon, 1972–2025. Prosent. Kilde: Fafo.

Tabell 2 viser organisasjonsgraden for perioden 2001–2025 fordelt på hovedorganisasjoner. LO organiserer i 2025 24,3 prosent av lønnstakerne (46 prosent av de organiserte). Unio er nest størst med 10,3 prosent av lønnstakerne, mens Akademikerne har 7,7 prosent. Over tid har Akademikerne, som har økt sin organisasjonsgrad fra 5,5 prosent av lønnstakerne i 2015 til dagens nivå, har hatt den klart sterkeste veksten. I samme periode har LO og Unio hatt noenlunde stabile organisasjonsgrader, mens YS har gått tilbake, blant annet som følge av at Finansforbundet gikk fra å være et YS-forbund til å bli frittstående ved årsskiftet 2024/2025. Frittstående forbund, det vil si arbeidstakerorganisasjoner som ikke er tilsluttet noen hovedorganisasjon, står for 5,2 prosent av de organiserte i 2025.

Tabell 2. Organisasjonsgraden i Norge etter hovedorganisasjon, 2001–2025, utvalgte år. Prosent. Kilde: hovedorganisasjonene og SSB.

	Samlet	LO	YS	Unio	Akademikerne	Frittstående
2001	52,3	26,2	7,5	8,3	4,2	6,1
2005	51,0	26,1	7,2	9,6	4,2	3,8
2010	50,5	25,0	6,9	9,8	4,9	3,9
2015	49,9	24,1	6,3	10,1	5,5	3,8
2020	51,1	24,2	6,0	10,6	6,6	3,8
2021	50,1	23,6	5,7	10,3	6,7	3,8
2022	49,9	23,4	5,6	10,2	6,9	3,8
2023	50,5	23,5	5,8	10,2	7,1	3,9
2024	52,1	24,1	5,0	10,3	7,6	5,1
2025	52,6	24,3	5,1	10,3	7,7	5,2

Hvor mye varierer organisasjonsgraden?

Den norske organisasjonsgraden varierer etter sektor, bransje, mellom små og store arbeidsplasser og etter kjennetegn ved arbeidstakerne. Opplysninger om dette finnes i kapittel 2 i [Organisasjonsgrader, tariffavtaledekning og arbeidskonflikter 2023 og 2024](#) (Fafo-notat 2025:15).

Arbeidsgiversidens organisasjonsgrad

Vi beregner arbeidsgiversidens størrelse ved å se på både antall virksomheter/bedrifter som er medlem av organisasjonene og antall sysselsatte i medlemsbedriftene. I begge tilfeller bruker vi tall fra SSB. Vår vurdering er at tallene for sysselsatte i arbeidsgiverorganiserte virksomheter sett under ett er mindre presise enn tilsvarende tall for arbeidstakerorganisasjonene.

Tabell 3 viser at de norske arbeidsgiverorganisasjonene har om lag 71 000 medlemmer i form av virksomheter. Det er stor forskjell mellom organisasjonene. NHO og Virke har mange medlemmer, KS og Spekter har få.

Tabell 3. Medlemstall i arbeidsgiverorganisasjoner 2020, 2024 og 2025. Tall per 31.12.25. Medlemsbedrifter.

	NHO	KS	Virke	Spekter	Finans Norge	Norges Rederiforbund	Øvrige	I alt
2020	28 972	367	24 009	248	257	128	11 969	65 950
2024	35 631	371	25 522	264	–	129	12 000	73 917
2025	33 889	370	25 300	273	–	134	11 300	71 266

Note: Se Nergaard (2025) for en mer detaljert tallserie. Kilde: SSB, «Arbeidsgivarsamanslutninger».

Et mer brukt mål på arbeidsgiverorganisasjonenes styrke og rekkevidde er antall sysselsatte i medlemsbedriftene. Tabell 4 viser antall sysselsatte for de siste årene, samt for utvalgte år tilbake i tid. Antall sysselsatte i organiserte virksomheter er stabilt fra 2024 til 2025. Ser vi på perioden fra 2015 til 2025 har antall sysselsatte økt med drøye 260 000. Økningen er størst i NHO, men alle de fire store arbeidsgiverorganisasjonene (NHO, KS, Virke og Spekter) har hatt en medlemsvekst i perioden. Staten – der arbeidsgiverfunksjonen er lagt til en avdeling i Digitaliserings- og forvaltningsdepartementet – er ikke tatt med i tabell 3 og 4.

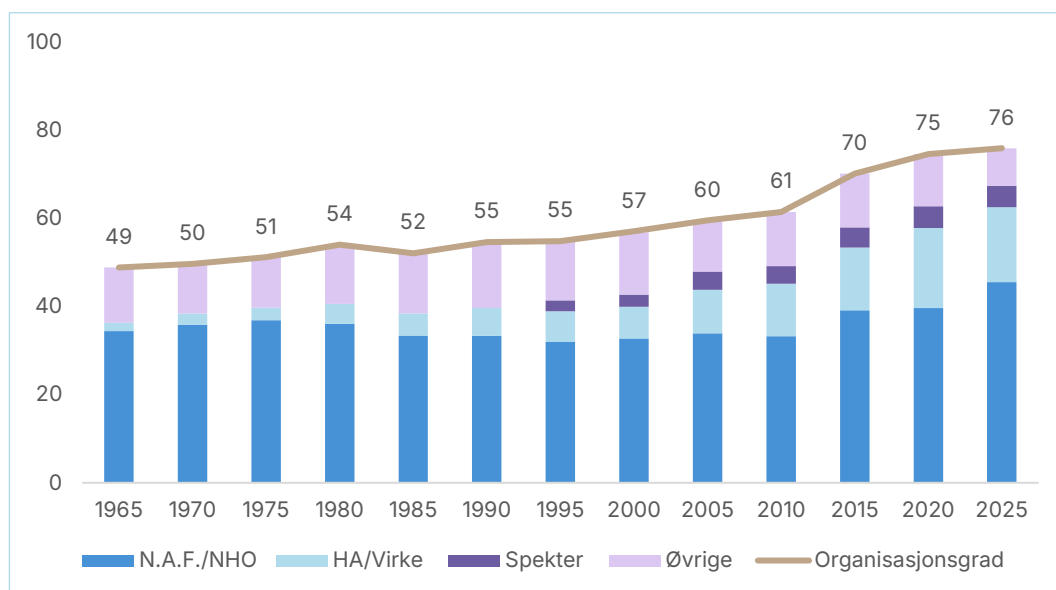
Tabell 4. Medlemstall i arbeidsgiverorganisasjoner 2005–2025. Tall per 31.12.25. Sysselsatte i medlemsbedriftene.

	NHO	KS	Virke	Spekter	Finans Norge	Øvrige	I alt
2005	490 355	366 378	142 953	165 100	35 046	146 496	1 346 328
2010	533 306	444 000	190 350	177 552	38 740	189 674	1 573 622
2015	689 349	459 572	231 445	211 300	39 420	179 405	1 810 491
2020	661 268	478 764	302 872	220 500	37 047	166 671	1 864 596
2021	668 151	489 188	303 396	238 000	37 211	158 118	1 900 644
2022	710 982	507 726	307 412	232 000	37 183	158 143	1 96 1459
2023	804 543	513 323	302 161	251 600	–	158 282	2 038 690
2024	834 669	513 817	305 000	253 700	–	160 526	2 067 712
2025	828 524	515 000	310 000	254 103	–	165 848	2 073 475

Vi beregner arbeidsgiversidens organisasjonsgrad kun for privat sektor. I offentlig sektor betrakter vi alle virksomheter som organiserte, inkludert statlige virksomheter der arbeidsgiverfunksjonen er lagt til et departement. Vi bruker antall bosatte lønnstakere i hovedstilling som mål på sysselsettingen i privat sektor, det vil si de som kan organiseres. Disse dataene er hentet fra SSBs registerbaserte sysselsettingsstatistikk. Dette målet gir en noe høyere organisasjonsgrad enn den reelle, siden noen arbeidstakere har mer enn én arbeidsgiver og dermed vil telles flere ganger i arbeidsgiverorganisasjonenes statistikk.

Figur 2 viser at organisasjonsgraden på arbeidsgiversiden er 76 prosent i 2025. Dette er en liten oppgang fra 2020 og en klar økning fra 2015, da organisasjonsgraden ble anslått til 70 prosent. I et lengre tidsperspektiv representerer arbeidsgiverorganisasjonene en stadig større andel av sysselsettingen i privat sektor. Det var en særlig bratt vekst fra 2010 til 2015.

Figur 2. Organisasjonsgraden på arbeidsgiversiden i Norge etter arbeidsgiverorganisasjon. Sysselsatte i medlemsbedriftene som andel av antall lønnstakere. 1965–2025. Privat sektor. Prosent. Kilde: Fafo.

Note: Se Nergaard (2024), kapittel 3, for data og metodiske valg.² Helseforetak regnes som offentlig sektor, og medlemstall i Spekter er uten helseforetakene.

Tabell 5 er basert på de samme tallene som figur 2, men viser organisasjonsgraden på arbeidsgiversiden i større detalj. Arbeidsgiversiden har samme organisasjonsgrad i 2025 som i 2024. NHO er den største organisasjonen, og medlemsbedriftene sysselsetter i dag om lag 45 prosent av lønnstakerne i privat sektor. Virke hadde en markant vekst fram til 2020, men har hatt en stabil andel av lønnstakerne etter dette. Arbeidsgiverorganisasjoner utenom NHO, Virke og Spekter står for en mindre andel av sysselsatte over tid. En forklaring er at flere frittstående arbeidsgiverorganisasjoner har gått inn i NHO eller Virke.

Tabell 5. Arbeidsgiversidens organisasjonsgrad i privat sektor 2000–2025, utvalgte år. Sysselsatte i medlemsbedriftene som andel av antall lønnstakere. Tall per 31.12.25. Prosent.

	Organisasjonsgrad	NAF/NHO	HA/Virke	Spekter	Øvrige
2000	57	33	7	3	14
2005	60	34	10	4	12
2010	61	33	12	4	12
2015	70	39	14	5	12
2020	75	40	18	5	12
2021	72	38	17	5	11
2022	72	40	17	5	10
2023	75	45	17	5	8

² Kristine Nergaard (2024). [Organisasjonsgrader, tariffavtaledekning og arbeidskonflikter 2022](#) (Fafo-notat 2024:05). Fafo.

	Organisasjonsgrad	NAF/NHO	HA/Virke	Spekter	Øvrige
2024	76	46	17	5	8
2025	76	45	17	5	9

Kilde: SSB og Fafo. Se også note til figur 2.

Tariffavtaledekning

Tall for hvor mange lønnstakere som får sin lønn helt eller delvis fastsatt gjennom tariffavtale, har tidligere vært innhentet gjennom spørreundersøkelser. I det senere er ikke spørsmål om tariffavtale tatt med i større spørreundersøkelser, og vi benytter derfor antall ansatte i virksomheter hvor det finnes én eller flere tariffavtaler som en indikator. Dette vil ikke gi helt presise tall, da ikke alle ansatte i slike virksomheter omfattes av tariffavtalene.

I hovedsak ligger antall sysselsatte i tariffbundne virksomheter om lag på samme nivå i 2025 som i 2024. Fra 2020 har antall sysselsatte i tariffbundne virksomheter økt med drøye 200 000. Tallene omfatter ikke sysselsatte i tariffbundne bedrifter som ikke er medlem av arbeidsgiverorganisasjonene. Vår vurdering er også at noen av tallene ligger for høyt, jf. note til tabell 6.

Tabell 6. Antall sysselsatte i arbeidsgiverorganiserte virksomheter med tariffavtale. Opplysninger fra arbeidsgiverorganisasjonene.

	2004	2012	2020	2024	2025
NHO	383 375	427 477	486 032	616 015	608 469
KS	360 314	466 214	478 764	513 817	512 000
Spekter	164 600	187 396	218 700	252 100	249 047
Virke	79 500	95 010	121 163	185 120	190 400
Øvrige	136 073	156 193	125 860	95 476	94 983
I alt	1 123 862	1 332 290	1 430 519	1 664 552	1 657 194

Kilde: SSB. Tall for KS er justert skjønnsmessig fordi Oslo kommune ikke er tatt med i 2025. Tallene for Virke er antakelig for høye for 2024 og 2025, noe som skyldes omlegging av metode for beregning.

For å beregne andelen lønnstakere i tariffbedrifter tar vi utgangspunkt i opplysninger om virksomheten er tilmeldt Fellesordningen for AFP. Vi justerer i tillegg skjønnsmessig for bransjer med andre AFP-ordninger enn Fellesordningen.³

Vi anslår at 66 prosent av arbeidstakerne i 2024 arbeider i en virksomhet med tariffavtale (tabell 7). For privat sektor er andelen 49 prosent. Den anslåtte avtaledekningen

³ Metoden og dataene er diskutert i kapittel 4 i notatet fra 2025.

ligger noe høyere i 2024 enn i 2008/2009, da avtaledekningen etter denne beregningsmetoden var på sitt laveste.

Tabell 7. Andel arbeidstakere som arbeider i en virksomhet med tariffavtale utvalgte år 2000–2024. Bosatte lønnstakere i hovedstilling. Privat sektor og i alt. Prosent.

	Privat sektor	I alt
2000	50	66
2005	48	65
2010	45	63
2015	48	64
2020	47	65
2023	48	65
2024	49	66

Kilde: SSB/Fafo, registerbasert sysselsettingsstatistikk. Bosatte lønnstakere i hovedstilling. Se Nergaard (2025) for data og metode.

Mer om tariffavtaledekningen

I [Organisasjonsgrader, tariffavtaledekning og arbeidskonflikter 2023 og 2024](#) (Fafo-notat 2025:15) vises hvordan tariffavtaledekningen varierer mellom bransjer og mellom små og store arbeidsplasser. Her ser vi også på tariffavtaledekningen når virksomheter som er omfattet av allmenngjorte tariffavtaler, inkluderes.

Arbeidskonflikter

Opplysninger om arbeidskonflikter rapporteres til SSB fra arbeidstaker- og arbeidsgiverorganisasjonene. Statistikken omfatter antall arbeidskonflikter, antall arbeidstakere i konflikt og antall tapte arbeidsdager. Den inkluderer både streiker og lockouter, men streiker utgjør det store flertallet av konfliktene og står for nesten alt av tapte arbeidsdager.

2025 var et svært fredelig år målt ved arbeidskonflikter. SSB registrerte kun tre arbeidskonflikter og 360 tapte arbeidsdager (tabell 8). Det er bare ett år, 2009, som har hatt færre tapte arbeidsdager i perioden fra 1960 og fram til i dag.

Når man skal se på utviklingen i arbeidskonflikter over tid, sammenligner man ofte perioder på flere år siden enkeltkonflikter vil ha stor påvirkning på tall for det enkelte år. I perioden 2016–2025 (siste tiår) var det i gjennomsnitt ni konflikter per år. Disse involverte i gjennomsnitt drøye 9000 arbeidstakere årlig, og i overkant av 76 000 arbeidsdager gikk tapt. Sammenlignet med tiårene fra 1980 og framover lå antall tapte arbeidsdager ganske lavt i tiåret 2016–2025. Perioden har imidlertid også hatt år med mange tapte arbeidsdager, blant annet 2016 og 2022.

Tabell 8. Antall arbeidskonflikter, arbeidstakere i konflikt og tapte arbeidsdager. Per tiår og for årene 2016–2025.

	Arbeidskonflikter	Arbeidstakere i konflikt	Tapte arbeidsdager
2015	7	831	25 329
2016	14	8858	165 798
2017	10	401	8942
2018	11	3502	24 142
2019	8	1934	21 632
2020	7	9377	135 768
2021	12	23 997	116 250
2022	5	13 861	188 230
2023	5	25 600	75 600
2024	10	4300	31 200
2025	3	80	360
Per tiår			
1970–1979	16	6590	64 896
1980–1989	16	27 366	172 393
1990–1999	15	21 367	153 901
2000–2009	10	15 697	101 456
2010–2019	9	13 476	126 578
Siste tiår	9	9191	76 782

Kilde: SSB, «Arbeidskonflikter». Konflikter som omfatter flere arbeidstakerorganisasjoner, rapporteres vanligvis som én.

Om antall arbeidskonflikter eller tapte arbeidsdager ligger høyt eller lavt, kan også beskrives ved å sammenligne land. I tabell 9 ser vi nærmere på de nordiske landene, med unntak av Island. Målt ved antall konflikter skiller Danmark seg ut med et høyt konfliktnivå, selv om antallet har gått markant ned over tid. Tallene omfatter korte ulovlige streiker, og de fleste av disse er ikke direkte knyttet til lønnsoppgjørene. Finland har også flere konflikter enn Norge og Sverige. Ser vi derimot på tapte arbeidsdager per 1000 lønnstakere, blir bildet et annet. Det siste tiåret skiller Finland seg ut ved mange tapte arbeidsdager. Sverige ligger svært lavt, og fra 2010 og framover er det nesten ikke streiker i landet. Man kan også merke seg at for Danmark framstår siste tiår som vesentlig mer fredelig enn perioden før 2016. En forklaring er at danske streiker tenderer til å bli svært omfattende når de først bryter ut i forbindelse med et lønnsoppgjør. Norge har også en nedgang i tapte arbeidsdager siste tiår, men her er omfanget av tapte arbeidsdager mer stabilt over tid.

Tabell 9. Antall arbeidskonflikter og tapte arbeidsdager per 1000 lønnstakere på grunn av arbeidskonflikter i Danmark, Finland, Norge og Sverige. Årlig gjennomsnitt per tiår. 2000–2025.

	Danmark	Finland	Norge	Sverige
Antall arbeidskonflikter				
2000–2009	716	124	10	10
2010–2019	238	118	9	6
2016–2025	155	81	9	4
Tapte arbeidsdager per 1000 lønnstakere				
2000–2009	105	70	48	20
2010–2019	46	59	55	2
Siste tiår	14	117	31	2

Kilde: De nasjonale statistiske sentralbyråene.

Det norske konfliktnivået i en europeisk sammenheng

I [*Organisasjonsgrader, tariffavtaledekning og arbeidskonflikter 2023 og 2024*](#) (Fafo-notat 2025:15) har vi også tatt med tall for tapte arbeidsdager i en del europeiske land. Disse viser at Norge ligger i øvre sjikt blant landene, og at antall tapte arbeidsdager per 1000 arbeidstakere har vært mer stabilt enn i mange andre land.

Fafo

Institutt for arbeidslivs- og velferdsforskning

Borggata 2B, Oslo

Postboks 2947 Tøyen, 0608 Oslo

Sentralbord: 22 08 85 00

E-post: fafo@fafo.no

fafo.no

